

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

skal regne altfor sikkert med, går jeg ud fra, at når dette spørgsmål skal drøftes i venstres partimøde, vil det ærede medlem hr. Anker Lau i hvert fald holde en tale, der nogenlunde svarer til den, han har holdt her i dag, og det er muligt, det kan overbevise nogle svage sjæle hos venstre, som måske havde begyndt at forsone sig med, at toldforhøjelser ikke kunne undgås. Men dette, at man knytter arbejdet i varedirektoratet sammen med, om der kan gennemføres en ajourføring af toldsatterne, tror jeg som sagt ikke er nogen saglig betragtning. Jeg tror ikke, at en gennemførelse af forhøjede toldsætter vil føre til mindre administration — tværtimod! Derfor forekommer det mig, at man må have ret til at spørge, om statsministerens synspunkter vedrørende indskrænkning af personalet i varedirektoratet også er den højtærede handelsministers. For det første synes jeg, at de mennesker, der har deres beskæftigelse i varedirektoratet og har haft det i en årrække, har rimeligt krav på at få at vide, om der er alvor bag regeringens proklamationer om, at man anser det for muligt indenfor en nær fremtid at reducere personalet meget betydeligt. Jeg synes, de mennesker har et rimeligt krav på at vide, hvad de har at rette sig efter i så henseende. Men jeg synes også, det har interesse at vide, om der i varedirektoratet for tiden er ansat et større personale, end regeringen skønner nødvendigt. Statsministeren har angivet tallet til nogle hundreder. Der er ikke spørgsmål om at afskedige en enkelt eller nogle enkelte embedsmænd derovre, men om et meget stort antal. Om dette personale kan undværes eller ikke, kan vel ikke have forbindelse med, om der bliver gennemført en anden toldpolitik, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede handelsminister, om han deler den opfattelse, som er kommet til udtryk fra statsministeren og andre ministre, at man kan undvære en væsentlig del af personalet i varedirektoratet.

De synspunkter, den højtærede handelsminister fremsatte om Danmarks handel med Argentina, var meget interessante og fortjener alvorlig overvejelse. Alt, som giver mulighed for gennem udligning af priser at holde igen overfor prisstigninger, der kan få indflydelse på vort hjemlige prisniveau, bør naturligvis gøres. Det gælder her som

på andre områder, at det er bedre at forebygge end at helbrede. Det er bedre at forhindre opskruning af prisniveauet, end det er bagefter at regulere på en række områder for at tilvejebringe en nogenlunde ligestilling mellem de forskellige befolkningsgrupper. Der findes allerede nu visse udligningsordninger, selvom de måske er af mindre format end det, der kan blive tale om i forbindelse med samhandelen med Argentina. Der må indhentes visse erfaringer for, hvorledes noget sådant kan lægges tilrette, og mit parti ser med sympati på sagen, som den højtærede handelsminister har rejst, og vil gerne drøfte spørgsmålet videre.

Det foreliggende lovforslag giver iøvrigt ikke anledning til mange bemærkninger. Det drejer sig fremdeles om en bemyndigelseslov, og en lov af denne karakter mener vi i mit parti er nødvendig under de bestående tilstande i verden. Det vil være næsten umuligt at fastlægge bestemte lovparagraffer om, hvordan de spørgsmål skal ordnes, som bliver ordnet gennem denne bemyndigelseslov. Men lovens betydning afhænger i høj grad af, hvordan den administreres. Jeg mener, at en lovgivning af denne karakter stadig er nødvendig, og gennem vareforsyningsudvalget har rigsdagen jo iøvrigt adgang til at følge ministerens administration. Jeg kan derfor tilsige mit partis medvirken til en hurtig og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Tholstrup: Man burde indlede denne debat med udtrykket: det er dog for galt! Det er dog for galt, at vi skal diskutere fortsættelse af denne lovgivning i stedet for en afvikling nu.

Den nuværende regering gik til valg på, at den ville afskaffe restriktionerne hellere en dag for tidligt end en dag for sent. Men da dens medlemmer desværre ikke har tilstrækkeligt fremsyn og økonomisk indsigt og ikke undersøger problemerne til bunds, sagde den, at forudsætningerne først må skabes. Med forudsætningerne mentes der, at vi skulle have betalingsbalance overfor udlandet. Så snart denne balance var opnået, kunne man frigive udenrigshandelen. Vi fra retsforbundets side hævdede, at denne betalingsbalance var i sigte, endda lige indenfor rækkevidde, og at de forudsigelser, regeringen kom med, om truende underskud